

การวะกัฟ

﴿الوقف﴾

[ไทย - Thai - تايلاندي]

มุหัมมัด อิบรอฮีม อัต-ตุวัยญีรีย

แปลโดย : อิสมาน จารง

ผู้ตรวจทาน : พัยซอล อับดุลฮาดี

ที่มา : มุคตะศ็อร อัลฟีกฮิล อิสลามีย์

2009 - 1430

islamhouse.com

﴿الوقف﴾

« باللغة التايلاندية »

محمد بن إبراهيم التويجري

ترجمة: عثمان جارونج

مراجعة: فيصل عبدالهادي

مصدر: كتاب مختصر الفقه الإسلامي

2009 - 1430

islamhouse.com

การระกัฟ (การบริจาคเพื่อสาธารณกุศล)

การระกัฟ คือ การจำกัดครอบครัวทรัพย์(แก่ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง)และอุทิศผลประโยชน์ของมันให้โดยหวังผลบุญจากอัลลอฮ์ผู้ทรงยิ่งใหญ่และเกรียงไกร.

วิทญ์ปัญญาในการบัญญัติการระกัฟ

คนที่อัลลอฮ์ได้ให้ความสะดวกสบายจากบรรดาคนที่ร่ำรวยหรือมีฐานะ อาจต้องการสะสมความดีต่างๆและทำบุญให้มาก พวกเขาก็สามารถนำเอาทรัพย์สินส่วนหนึ่งที่เป็นวัตถุที่คงทนถาวรและประโยชน์ของมันยืดยาวมาทำการระกัฟ เพราะเกรงว่าหลังจากที่ตายไปแล้วมันจะตกไปอยู่กับผู้ที่ไม่ดูแลและรักษามันให้ดี ด้วยเหตุนี้อัลลอฮ์จึงบัญญัติการระกัฟ.

หุก่มของการระกัฟ

การระกัฟถือเป็นสิ่งที่สุนัต และเป็นกรการบริจาคทานที่ดีที่สุดซึ่งอัลลอฮ์ได้ให้การสนับสนุนและถือเป็นกรงานที่สร้างความใกล้ชิดกับอัลลอฮ์ กรงานที่ดี และกุศลกรรมที่สูงส่งที่สุด มีประโยชน์มากมายมหาศาลและครอบคลุมทั่วถึง เป็นการทำความดีที่มีความต่อเนื่องอย่างไม่ขาดสายแม้หลังจากที่ได้เสียชีวิตไปแล้ว.

รายงานจากท่านอบูฮุร็อยเราะฮ์ رضي الله عنه ันسฺ กล่าวว่:

«إِذَا مَاتَ الْإِنْسَانُ انْقَطَعَ عَنْهُ عَمَلُهُ إِلَّا مِنْ ثَلَاثَةٍ إِلَّا مِنْ صَدَقَةٍ

جَارِيَةٍ، أَوْ عِلْمٍ يُنْتَفَعُ بِهِ، أَوْ وَلَدٍ صَالِحٍ يَدْعُو لَهُ». أخرجه مسلم.

ความว่ "เมื่อมนุษย์ได้เสียชีวิต กรงานต่างๆ ของเขาก็จะตัดขาด (สิ้นสุดลง) ยกเว้นจากสามสิ่ง(ที่จะไม่ขาด) คือจากการบริจาคทานที่คงถาวร ความรู้ที่ให้ประโยชน์ และจากลูกที่ศอลิหฺ(ที่ดี)ที่คอยขอพรให้แก่เขา" [บันทึกโดยมุสลิม หมายเลข 1631]

เงื่อนไขที่จะทำให้การระกัฟถูกต้องเป็นผล

1. สิ่งที่จะกัฟต้องเป็นทรัพย์สินที่เป็นวัตถุที่รู้แน่นอน สามารถใช้ประโยชน์ได้พร้อมกับคงรูปโดยไม่หมดสิ้นไป
2. การระกัฟต้องเป็นไปในหนทางที่ดี เช่น มัสญิด สะพานหรือเขื่อน ญาติมิตรและคนยากจน
3. การระกัฟจะต้องเจาะจงฝ่ายที่จะรับอย่างชัดเจนแน่นอน เช่นให้แก่มัสญิดหลังนั้น หรือเจาะจงตัวบุคคล เช่น ให้แก่นายซัยยิดเป็นต้น หรือเจาะจงประเภท เช่น ให้แก่คนยากจน.

4. การระงับต้องเป็นผลทันทีโดยไม่มีกำหนดเวลาหรือผูกขาดไว้กับสิ่งหนึ่งสิ่งใด(เช่นหากคนนั้นมาฉันจะระงับ..) ยกเว้นการแขวนไว้กับความตายของตัวเอง(คือจะระงับหลังจากที่ตัวเขาตายไปแล้ว)ถือว่าใช้ได้.

5. ตัวผู้ระงับจะต้องเป็นผู้ที่มีความสามารถในการทำนิติกรรมได้ (ผู้ที่วางกัฟจะต้องเป็นผู้ที่มีสติสัมปชัญญะสมบูรณ์)

การระงับสามารถทำได้ด้วยวาจา เช่น การกล่าวว่า : ฉันจะกัฟให้ ฉันยกให้เป็นสาธารณกุศล , ฉันมอบให้ทาน เป็นต้น และสามารถทำได้ด้วยการกระทำ เช่น การก่อสร้างมัสยิดและอนุญาตให้คนเข้าไปละหมาดได้ หรือการสร้างสุสานและอนุญาตให้นำศพไปฝังได้

จำเป็นที่จะต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขที่ผู้ระงับวางไว้ เช่นการรวม(ใครบ้าง)เข้าไป หรือให้(ใคร)ก่อนหลัง หรือเรียงลำดับ เป็นต้น トラバドที่เงื่อนไขนั้นไม่ขัดแย้งกับศาสนา และหากผู้ระงับไม่ได้วางเงื่อนไขใดๆก็ถือว่าให้ปฏิบัติตามธรรมเนียมประเพณีหากไม่มันขัดกับหลักศาสนา ถ้าไม่อย่างนั้นแล้วให้ถือว่าทุกคนมีสิทธิเท่าเทียมกัน.

สิ่งที่วะกัฟมีเงื่อนไขว่าจะต้องสามารถใช้จ่ายชนีได้ยาวนาน อาทิเช่น ตึก สัตว์ สวน อาวูฐ เครื่องใช้ เป็นต้น และสุนต์ให้ทำการวะกัฟทรัพย์สินที่ดีที่สุด หรืองามที่สุดในบรรดาทรัพย์สินที่มีอยู่.

วิธีการเขียนการวะกัฟ(จะวะกัฟอย่างไร ?)

รายงานจากท่านอิบนุอุมร์ เราะฎิยัลลอฮุ อันฮุม่า กล่าวว่า : อุมร์ได้รับที่ดินที่คือยบรู ดังนั้นเขาจึงไปหาท่าน นบี ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลิม และกล่าวว่า :

أَصَبْتُ أَرْضاً لَمْ أُصِبْ مَالاً قَطُّ أَنْفَسَ مِنْهُ فَكَيْفَ تَأْمُرُنِي بِهِ؟ قَالَ:
«إِنْ شِئْتَ حَبَسْتَ أَصْلَهَا وَتَصَدَّقْتَ بِهَا» فَتَصَدَّقْ عُمَرُ أَنَّهُ لَا يُبَاعُ
أَصْلُهَا وَلَا يُوهَبُ وَلَا يُورَثُ، فِي الْفُقَرَاءِ وَالْقُرْبَى وَالرَّقَابِ وَفِي سَبِيلِ
اللَّهِ وَالضَّيْفِ وَابْنِ السَّبِيلِ، لَا جُنَاحَ عَلَى مَنْ وَلِيَهَا أَنْ يَأْكُلَ مِنْهَا
بِالْمَعْرُوفِ أَوْ يُطْعِمَ صَدِيقاً غَيْرَ مُتَمَوِّلٍ فِيهِ. متفق عليه

ความว่า ฉันได้ที่ดินหนึ่งที่ดินไม่เคยได้ทรัพย์สินใดเลยที่มีค่ามากกว่ามัน ท่านจะให้ฉันทำอะไรกับมันดี ? ท่านนบีกกล่าวว่า "ท่านอาจจะทำการเก็บกักตัวมันไว้แล้วทำการบริจาคผลประโยชน์ของมันเป็นทานกุศล" ดังนั้นท่านอุมร์ก็ได้ทำการบริจาค โดยที่ดินที่ดินจะไม่ถูกขายหรือยกให้ใคร หรือสืบทอดเป็นมรดก โดยยกประโยชน์ของมันให้แก่คนยากจน ญาติพี่น้อง ทาส และการสู้รบในหนทางของอัลลอฮุ แยกผู้มาเยือน และคนเดินทางที่ขาดเสบียง และไม่มีปัญหาสำหรับผู้

รับผิดชอบดูแลมันที่จะรับประกันประโยชน์ของมันด้วย โดย
ความชอบธรรม หรือเขาอาจมอบให้แก่เพื่อนของเขาด้วยโดยไม่เป็น
การสะสมมันเอามาเป็นทรัพย์สิน [บันทึกโดยอัลบูกอริย์ หมายเลข
2772 ซึ่งคำรายงานนี้เป็นของท่าน และบันทึกโดยมุสลิม หมายเลข
1632]

หากทำการวะกัฟแก่กลุ่มบุคคลที่สามารถนับได้ว่ายิบที่จะต้องมอบให้แก่ทั้งหมด(โดยไม่
ยกเว้น) และให้สิทธิเท่าเทียมกัน แต่หากไม่สามารถจะทำอย่างนั้นได้(เพราะมีเหตุจำเป็น)ถือว่า
อนุญาตให้แจกแจงรายละเอียด(ของบุคคล)และเจาะจงเฉพาะบางส่วนในกลุ่ม

หากวะกัฟให้กับบรรดาลูกๆ แล้วหลังจากนั้นให้แก่คนยากจน ถือว่าผลประโยชน์ของสิ่ง
นั้นเป็นของบรรดาลูกๆ ทั้งลูกชายและลูกผู้หญิง และลูกๆของพวกเขา(หลาน) รวมถึงແຫລ່ງและผู้
สืบเชื้อสายรุ่นต่อไป โดยที่ลูกที่เป็นชายผู้จะได้รับส่วนแบ่งเป็นสองเท่าของลูกผู้หญิง และหาก
พวกเขาบางส่วนมีครอบครัวหรือมีความจำเป็นหรือไม่สามารถหาเลี้ยงชีพได้ หรืออาจเจาะจง
สำหรับผู้ที่มีความเคร่งครัดในศาสนาเป็นคนดีมีศีลธรรม การวะกัฟโดยเจาะจงคนเหล่านั้นก็ถือว่า
ใช้ได้.

หากผู้วะกัฟกล่าวว่า “สิ่งนี้จะวะกัฟให้แก่ลูกๆของฉันที่เป็นชาย หรือบรรดาลูกชายของคนๆ
นั้น ถือว่าได้เฉพาะลูกที่เป็นชายเท่านั้นไม่รวมลูกหญิง ยกเว้นหากผู้ที่ถูกวะกัฟให้เป็นเฒ่า เช่นเฒ่า
(บะนี)ฮาซิม เป็นต้น ถือว่าผู้หญิงก็ครอบคลุมเข้าไปกับผู้ชายด้วย(เพราะคำว่าบะนีในที่นี้ไม่ได้
แปลว่าลูกชายเท่านั้นแต่แปลว่าเฒ่า)

หุกมเมื่อสิ่งที่จะวะกัฟมีอาจใช้ประโยชน์ได้

การวะกัฟเป็นข้อตกลงที่ผูกมัดไม่อนุญาตให้มีการยกเลิก ขาย ยกให้ สืบทอดเป็นมรดก
หรือนำไปจำหน่ายจําเอง ดังนั้นหากผลประโยชน์ของมันเกิดขัดข้องอาจเป็นเพราะสิ่งวะกัฟเกิดชำรุด
เสียหายเป็นต้น ถือว่าว้ายิบที่จะต้องขายมันไป แล้วนำราคาของมันไปบริจาคในสิ่งที่เหมือนกัน
เช่นหากมัสยิดหนึ่งเกิดใช้ประโยชน์ไม่ได้ก็ให้ขายแล้วนำเงินไปให้มัสยิดอื่นทั้งนี้เพื่อรักษา
ผลประโยชน์ของการวะกัฟไว้ ตราบใดที่การกระทำดังกล่าวจะไม่เกิดผลเสีย หรืออันตรายแก่ใครๆ.

หุกมการเปลี่ยนแปลงรูปลักษณะของสิ่งที่จะวะกัฟ

สุนัตให้มีการเปลี่ยนแปลงบุรณะรูปลักษณะของสิ่งวะกัฟเมื่อผลประโยชน์ของมันเกิด
ขัดข้องเพื่อให้เกิดประโยชน์ เช่นเปลี่ยนบ้านให้เป็นร้านค้า เปลี่ยนสวนให้เป็นบ้าน โดยค่าใช้จ่ายสิ่ง
วะกัฟให้เอามาจากผลประโยชน์ของมัน ยกเว้นหากมีการวางเงื่อนไขให้เอามาจากแหล่งอื่น และ

อนุญาตให้ขัดกับเนื้อหาค่างกล่าวของผู้ระงักฟเพื่อให้เกิดประโยชน์มากกว่า ดีกว่า หรือตรงตามความประสงค์ของอัลลอฮ์มากกว่า.

ผู้จัดการและบริหารการระงักฟ

ถ้าหากผู้ทักฟไม่ได้ระบุผู้ที่จะดูแลสิ่งระงักฟ ถือว่าการดูแลนั้นจะตกเป็นหน้าที่ของผู้ที่ถูกระงักฟให้หากเป็นบุคคล แต่ถ้าหากระงักฟให้กับองค์กร เช่น มัสญิด หรือเป็นบุคคลที่ไม่อาจจำกัดได้ เช่น คนยากจน ถือว่าการดูแลรักษาเป็นหน้าที่ของศาลหรือผู้มีอำนาจปกครอง.

สิ่งที่ประเสริฐที่สุดในการระงักฟ

การระงักฟที่ประเสริฐที่สุดคือสิ่งผลประโยชน์ของมันครอบคลุมบรรดาคคนมุสลิมในทุกยุคทุกสมัยและสถานที่ เช่น การระงักฟให้แก่ มัสญิด สถานศึกษา นักศึกษา ผู้ที่ทำการฎิหาดีในหนทางของอัลลอฮ์ เครือญาติ คนยากจน และผู้อ่อนแอในหมู่มุสลิมเป็นต้น.

การระงักฟนั้นเป็นสิ่งถาวรที่อนุญาตให้มอบให้คนอื่นทำการทำนุบำรุงพัฒนา(นำไปบริหาร)โดยใช้ทุนทรัพย์ของคนๆ นั้นแล้วนำกำไรมาแบ่งกัน(ระหว่างผู้รับระงักฟกับผู้เอาไปบริหาร).